

кой-то много време е оставалъ непобѣдимъ и често избѣгвалъ отъ всички-тъ усилія на Кеплера да го побѣди.» Въ това време, кога-то азъ, като тържествувахъ по този начинъ надъ Марса, готвахъ му, като на съвършено побѣденъ врагъ, табличенъ затворъ, и като гласяхъ ексцентричны вериги, менѣ ми шепнѣше нѣщо ту тукъ, ту тамъ, че побѣда-та е никаква, и че война-та пакъ ще да пламне също тъй жестоко както и по-прѣди. Този коваренъ врагъ, оставенъ на небе-то като прѣзрѣнъ плѣнникъ, раскъса всички вериги на уравненіе-то, и искочи отъ тъмница-та на таблицы-тъ. Като поразилъ въ сблъскванія-та моя-та войска, коя-то са състоеше отъ физически причини и като свали отъ себе си нго-то, той пакъ си спечели свобода-та. Сега почти ти нищо не остана, за да са въспре бѣглець-тъ врагъ да са съедини съ свои-тъ мятежны помощници и да ма докара въ отчаяніе, ако да не бѣхъ изведнажъ проводилъ на полето една резерва отъ новы физически доводи, за поразяваніе и разсѣиваніе на ветераны-тъ, и ако не бѣхъ ги ревностно гонилъ по онова направление, въ кое-то врагъ-тъ ми са промъкна.»

По този начинъ Кеплеръ продължавалъ своя-та война съ тѣзи планета, додѣ-то той спечелилъ пълна побѣда, съ открываніе-то на два-та първы неговы закони; именно, **че той обыхаля** (т. е. Марсъ) **по елиптическа орбита; и че негова радиусъ векторъ описва равны площи въ равны времена.**

Скоро обаче домашны-тъ нещастія причинили на Кеплера дълбока горестъ. Бѣдность, загуба-та на любимъ и многообщающъ синъ, смъртъ-та на жена му, слѣдъ много болѣдуваніе — всичко това почти изведнажъ са срунало връхъ него. Макарь първо-то му жененіе и да было нещастно, обаче несъгласно было съ неговъ-тъ характеръ да отстаива нѣщо слѣдъ първа несполука. Съгласно съ това, Кеплеръ вторый пхтъ са оженилъ. Той поржчалъ на нѣкои отъ приятели-тъ си да му търсятъ жена и скоро получилъ единъ расписъ отъ единадесять имена, между кои-то негова-та любовь са колебаяла. Исторія-та на негово-то сватуваніе са намѣрва въ любопитна-та «Биографія на Кеплера,» коя-то е помѣстена въ «Библиотека-та на Полезны Познанія.» Тя дава добро понятіе за чудесіи-тъ на този великъ человекъ; за това азъ преписвамъ слѣдующыя параграфъ. Той е зеть отъ смѣтка-га, коя-то самъ Кеплеръ прѣдставлява въ писмо до единъ отъ свои-тъ приятели.

«Първа-та въ расписъ-тъ была една вдовица, пріятелка на първа-та му жена; тя по много причины са считала за най-сгодна ступанка. Отъ най-напрѣдъ са виждало, че тя была съгласна на прѣдложеніе-то; вѣрно е, че тя искала време да поразмысли, но най-послѣ тя твърдѣ спокойно са отказала. Кеплеръ, като намѣрва по-подиря, че тя не была толкозъ пріятна на лице отъ колко-то той прѣдполагалъ, считалъ за особенно щастіе нейно-то отказаніе; зашто-то между други-тъ прѣчки, кои-то му не допушчали да са ожене за нея имало и това, че тя была вече майка на двѣ възрастны дщери, кои-то да кажемъ пхтемъ намѣрвали са такожде въ негова расписъ. Много му мжчно было да съгласи своя-та астрология съ това, дѣто той изгубилъ толкозъ трудове около сватовство-то, на кое-то не было отредено да сполучи. Той внимателно разглеждалъ толкова обстоя-